

været nødt til under større Udrykninger at træde ud af Geledet paa Grund af Overanstrengelse af Lungerne, og i en Lægeerklæring af 16. November 1908 er det tilkendegivet, at denne Overanstrengelse rimeligvis kan have fremkaldt den Lungelidelse, for hvilken Andrageren er bleven kasseret 2 Aar, før han var pensionsberettiget. Han henstiller nu sin Sag til Folketinget.

3 Bilag medfølge.

Udvalget foreslaar at henvise Andragendet til Forsvarsministeren.

52. *Fra den sydvestsjællandske Lægekredsförening om, at der snaarest muligt maa blive raadet Bod paa Pladsmangelen paa de offentlige Sindssygeanstalter. (Indbragt den 25. November 1908 af Folketingsmanden for Maribo Amts 3die Valgkreds, Rørdam).*

Andragendet er saalydende:

Paa et i Slagelse Søndag den 8. November af den sydvestsjællandske Lægekredsförening afholdt Møde blev det enstemmigt vedtaget at indgaa til den høj-Rigsdag med en ærbødig Forestilling i Anledning af den Nødstilstand, Pladsmangelen paa de offentlige Sindssygeanstalter har givet Anledning til.

Efter at det længe har været forbundet med stigende Vanskeligheder at faa navnlig kroniske sindssyge anbragte saavel paa Stats- som paa Amtsanstalterne, er Forholdet nu det, at det som Regel endog er umuligt indenfor en blot nogenlunde rimelig Tidsfrist at faa Plads til Patienter med acut Sindssygdom paa Anstalternes 3die Forplejningsklasse. Selv Patienter med de alvorligste Manier o. l., der ere i høj Grad farlige for sig selv og Omgivelser, kan der ofte gennem Maaneder ikke skaffes Plads til paa nogen Sindssygeanstalt udenfor København (St. Hans Hospital), og som Følge heraf gaar ofte netop den belejlige Tid tabt, i hvilken det allermest gælder om at faa saadanne Patienter anbragte under for dem passende og for deres eventuelle Helbredelse gunstige Forhold.

Og hvad der gælder om Patienter af den nævnte Art, gælder i lige saa høj Grad om Patienter med kroniske og uhelbredelige Sindssygdomme. Alle Anstalter ere belagte og maaske overbelagte, i alt Fald for 3die Plejes Vedkommende, og det er, til Gene og Uhygge for Befolkningen og til Skade for de syge, umuligt at faa ogsaa saadanne Patienter optagne paa en Anstalt.

Kun vi, der som Læger dagligt arbejde ude i Befolkningen og derved komme ind i disse Forhold, kunne til fulde bedømme, hvor megen Sorg, Pinagtighed og Ulykke denne Pladsmangel paa Sindssygeanstalterne er Skyld i. Vi have alle oplevet de mest uhyggelige Tilfælde, der vise, hvor paatrængende nødvendigt det er, at der snaarest muligt raades Bod herpaa. Der blev paa det Møde, som gav Anledning til denne Henvendelse, fremdraget en hel Række Eksempler paa, hvilke sørgelige Tilstande der kan herske, hvor en sindssyg, som absolut ikke egner sig dertil, maa behandles i sit Hjem, fordi han eller hun ikke kan faa Plads paa en Anstalt. Vi skulle tillade os at fremdrage nogle faa af disse Eksempler:

Et Sted blev en kvindelig Patient Uger igennem holdt under Bevogtning Dag og Nat i en tom Lade eller et Udhus, hvor hun gik halvnøgen om, indtil hun omsider blev anbragt paa en Amtsanstalt. Et andet Sted maatte man mange Uger igennem ved Naboers og Venners Hjælp holde Vagt over en stakkels Kvinde, hvis eneste Tanke var Selvmord. Et tredje Sted fandtes en uhelbredelig sindssyg anbragt alene i et Værelse i et Fattighus, et fjerde maatte en 12 Aars Dreng passe paa sin sindssyge Fader, der stadig pønsede paa Selvmord, indtil han blev anbragt paa en Fattiggaard. Men da var Barnet saa stærkt paavirket af sin uhyggelige Gerning, at han ikke var normal — og saa fremdeles.

Ogsaa paa Sygehusene rundt om i By og paa Land mærkes, for saa vidt deres Reglementer ikke forbyde dem at modtage sindssyge, Generne ved den nuværende Tilstand stærkt. Som Eksempel skulle vi tillade os at fremdrage Forholdene i saa Henseende paa det Sygehus (Ringsted), ved hvilket en af os undertegnede er Læge.